

דף עט.

עין משפט א.ג.ד.ז.ז.

אח"ע סימן קלט פעיף ד

ד. היתנה עומדת בראש הגג וזרקו לה, והגיע לאויר מחיצות א או אם לא היו מחיצות לגג והגיע לתוך ג' טפחים מן הקרקע, ונשרף או נמחק הרי זה גט ב, ובלבד שקדמה זריקת הגט לדליקה שהוי ראוי לנוח והוי נתינה.

עין משפט ב.ה.ו.ט.

אח"ע סימן קלט פעיף ו

ו. היה הוא בגגו וזרק לה לחצרה, אם מחיצות החצר גבוהות מהגג בענין שמיד כשזרק הגט מאויר הגג נכנס לאויר מחיצות החצר, מגורשת, אפי' נמחק קודם שהגיע לארץ, וכגון שנמחק לאחר שהתחיל לירד.

עין משפט י.

או"ח סימן שמה פעיף ה

ה. ה. אויר רשות היחיד דינו כרשות היחיד עד לרקיע א.

עין משפט כ.

אח"ע סימן קלט פעיף ז

ז. ו. היה לה קנה נעוץ בתוך חצרה גבוה ממחיצות החצר וזרק לה הגט

א. ממשנה גיטין ע"ט ע"א. ומה שמהני אם נכנס לאויר מחיצות היינו דוקא כשהיה בדרך ירידה, אבל אם היה בדרך עליה אפי' באויר מחיצות ונשרף לא הוי גט, כ"כ הב"ש.
ב. אבל לדעת הרמב"ם אף דהגיע לאויר מחיצות או לתוך ג' ונשרף אינה מגורשת, והביאו השו"ע בשם י"א, וטעמו מכיון שזריקה זו כשהיא עומדת למעלה והוא זורקו לה מלמטה שלא כדרך שזורקים מלמעלה למטה, א"כ גם בירידתו הוי כעליה, כ"כ הט"ז.
דלכו"ע אם הגט היה בדרך עליה אף שהיה בתוך אויר מחיצות הגג שהיו גבוהות יותר מעשרה טפחים ונשרף בדרך עלייתו אינה מגורשת, ועיין שו"ע בסעיף ו'. והוא ממשנה שם.

ג. ואם נעץ קנה ברה"י וזרק עליו ונח על גבי אותו קנה חייב הגם שאין בו ד"ט על ד"ט דאנו רואים שכל המקום הוא רה"י כ"כ התוס' בשבת דף ח' ע"א ד"ה אמר אביי, וכ"פ ברמב"ם בפ' י"ד הלכה י"ז. כה"ח אות כ'.

ונתפס על ראש הקנה אינה מגורשת דאינו משתמר^ד.

דף עט:

עין משפט א.

אה"ע סימן קלט פעיף יב

יב השאיל לה גגו, ונפל הגט על גג שיש לו אצלו, מגורשת, כיון שאין דיורים קבועים בגג אינו מקפיד עליו. ויש מי שכתב שאפילו נפל הגט על גג של כל אדם, והיא יכולה לפשוט ידה וליטלו משם, הרי זו מגורשת.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן קלט פעיף ט

ט ח. חצר בתוך חצר שהפנימית שלה והחיצונה שלו, ומחיצות החיצונה גבוהות על של הפנימית וזרק כנגד אויר הפנימית, אפי' מחיצות החיצונה מגינות מגורשת.

ט ט.

ט. כלי שלה בתוך כלי גדול שלו, אם לשלה אין שוליים וזרק לה הגט לכלי זה שלה אינה מגורשת^ה. אפי' הגיע לתוך אויר כלי הפנימי^ו.

עין משפט ד.ה.ו.

אה"ע סימן קמח פעיף א

א. מי שכתב גט לגרש את אשתו ונמלך ולא גירשה, ונתייחד עמה אחרי שכתבו, לא יגרשנה באותו גט פעם אחרת כשירצה לגרשה^ז, ואם

ד. עיין ב"ש ס"ק ה' דמאי שנא בג' טפחים דמגורשת אפי' לא מינטר ג' תירוצים וכולם דחוקים וצ"ע.

ה. בדין באויר כלי שלה אם קונה כמו בחצרה, פליגי בזה הראשונים, רש"י ס"ל דלא קנתה באויר כלי ואינה מגורשת, ולהתוס' והר"ן קונה גם באויר כלי ומגורשת, והשו"ע כתב הדין רק כשלפנימי שלה אין שוליים, דאז בזה לכו"ע לא קנה אוירו דאינו ראוי לתשמיש, כ"כ הב"ש.

ו. דהיות ואין לכלי שלה שוליים על כן לא קפיד שיעמוד בתוך שלו, כ"כ הב"ש.

ז. הרמב"ם פ"ג מגירושין ממשנה גיטין ע"ט ע"ב וכב"ה וכ"כ הטור.

גירשה הרי זו מגורשת ותנשא בו לכתחילה ^ח, שהרי נכתב לשמה ונתן לה בעדים. וגזרו חז"ל שלא יגרשנה לכתחילה בגט זה, גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה ^ט. וי"א דכל זה כשהגט ביד הבעל וניתן מידו לידה, אבל אם עשה שליח לגרשה ונתייחד עמה אחר שנתנו לשליח, ואח"כ נתנו לה השליח לא תנשא בו, ואם נישאת לא תצא ^י.

^ח. משמע דאפי' הבעל ישנו כאן א"צ עוד גט ממנו לכתחילה, אבל דעת הר"ן ורש"י שכל זה דוקא אם הבעל אינו לפנינו אז תנשא לכתחילה. ואם בודאי בא עליה בעלה עיין בס"י קמ"ט, ומ"מ אם לא נתגרשה עדיין לא תתגרש בו בגט ישן אפי' שהבעל נמצא במדינת הים וזה אליבא דכו"ע.

^ט. ואם גירשה משום ערות דבר, לא חיישינן שמא בא עליה דמאוסה בעיניו והוא מירושלמי. ואין חשש פגם הוולד כ"כ הב"ש.

^י. טור מהרא"ש בשם הרמ"ה, דדוקא ברישא שהגט בידו אמרינן שלא בא עליה דודאי היה חושש הבעל בעצמו שעדיין הגט בידו לפגם הבן, אבל כשניתן ביד השליח אין סברא זו, ולכן לא תנשא לכתחילה גם אם ניתן. ולפ"ז העיקר שהיה הגט בידו של בעל בעת היחוד שאז מהני גם אם לאחר מכן מסרו ע"י שליח שתנשא גם לכתחילה לכו"ע. כ"כ הב"ש. לפ"ז בגט שהבעל השליש ביד ביה"ד ונסע מכאן ואח"כ חזר ונתייחד עמה, ושוב נעלם הבעל ובאה האשה לקבל הגט המושלש מביה"ד הוי כמיד שליח ולא ינתן לה, ואפי' נתגרשה בו לא תנשא, וא"כ צריך להזהר בזה דאם הבעל שב באמצע הזמן והתייחד עם אשתו אין ליתן גט זה המושלש ביד ביה"ד.